

[Kirsten Lee]

dækker samfundets udgifter til behandling af følgerne af alkoholmisbruget.

Alkoholikere udgør en meget stor gruppe af vore førtidspensionister, en stor gruppe patienter på psykiatriske hospitaler og også på de almindelige sygehuse. Alkoholforbruget i Danmark er det højeste i de nordiske lande, og skadernes omfang, både psykisk, fysisk og socialt, er også de største i Norden.

Vi mangler en veldefineret alkoholpolitik. Der er nogle, der har talt om, at vi skulle styrke den gode, sunde danske alkoholkultur. Der er bare aldrig nogen, der har gjort sig nogle anstrengelser for at definere, hvad det begreb egentlig indebærer. Vi mangler at klargøre vores holdning til omgangen med alkohol, men vi er alle sammen enige om, at noget må der gøres. Der er blevet holdt mange taler her i Folketinget, mens forbruget er steget støt og sammen med det skadernes omfang.

WHO's målsætning om en reduktion af totalforbruget af alkohol med 25 pct. inden årtusindskiftet er rigtig. Det er ikke, som Socialdemokratiets ordfører siger, bare noget slagordspræget.

Alkohol skaber fysisk afhængighed. Jo større totalforbruget er i en befolkning, desto flere bliver fysisk afhængige af alkohol. Sænker vi alkoholforbruget, bliver færre afhængige, og der opstår færre skader.

Vi skal ikke have nogen illusion om, at vi kan behandle os ud af alkoholproblemerne. Vi kan nå noget ved en øget behandlingsindsats. Med f.eks. mere opsøgende behandling kan vi måske nå en smule, men vi kan nå mest ved at forebygge. Det er derfor nødvendigt at få nogle konkrete meldinger om, hvordan og over for hvem vi skal rette den forebyggende indsats. Og det er dog bl.a. nogle af de meldinger, der kommer i dagsordensforslaget fra Kristeligt Folkeparti.

Sundhedsministeren talte om det nye forebyggelsesråd, som kunne nedsætte et alkoholpolitisk forum. Jeg vil gerne her i dag spørge sundhedsministeren, om hun vil sikre, at et sådant alkoholpolitisk forum nu også bliver nedsat, så det kan komme med forslag til, hvordan der kan tages konkrete, målrettede initiativer over for specifikke målgrupper som f.eks. de unge. I Det Radikale Venstre er vi enige i forslaget fra Alkoholmisbrugsudvalget.

Arbejdspladsdrikkeriet er efter vores opfattelse også et problem. Det er et tabuemne, og det er dog et utroligt hykleri, hr. Qvist Jørgensen lægger for dagen, når han siger, at arbejdspladsdrikkeriet ikke er noget problem. Hr. Qvist Jørgensen burde spørge nogle af de mennesker, som er landet dér, hvor vi ikke har meget at tilbyde dem på grund af deres alkoholforbrug. Spørg dem, hvor deres alkoholmisbrug bliver etableret. Fra alt, alt for mange lyder svaret, at det opstod i forbindelse med deres arbejde.

Det er på høje tid, at både LO og DA indgår i en konstruktiv dialog om drikkeri på arbejdspladsen. I dag fyrer man i mange tilfælde den ansatte med et alkoholproblem, selv om mange kolleger i årevis har set, at det var der eller var ved at opstå. Det ville dog være bedre at tilbyde hjælp.

Det kan godt være, at kolleger i solidaritetens navn skulle afstå fra at drikke alkohol i arbejdstiden. Det ville være en reel beskyttelse af dem, der har et alkoholproblem, og det ville beskytte mange mod at få et problem.

Vi har også i Det Radikale Venstre været optaget af det norske AKAN-system, og jeg er glad for, at sundhedsministeren vil tage kontakt med DA og LO for at se, om der kan tages nogle initiativer i den retning her i landet også.

Nu tales der jo altid så meget om, at man skal passe på forbud og restriktioner. Det er også rigtigt, men vi kunne jo godt gøre os umage for at overholde de forbud, der nu engang er. Der er jo omtrent ikke en døgnkiosk, hvor man ikke åbenlyst kan købe vin og øl både søgne- og helligdage. Det er ikke tilladt at udskænke alkohol til unge under 18 år, men der er ingen unge på 14-15 år, der i forbindelse med f.eks. lejlighedsbevillinger ved sportsfester ikke er i stand til at købe alle de øl, de vil. Det fortæller de unge selv. Det er ikke acceptabelt. Nogle af de unge mennesker bliver førtidspensionister, hvis dag ikke har meget andet indhold end at drikke guldøl.

Mange benægter jo, at drikkeri på arbejdspladsen er et problem. Men det er da underligt, når vi ved fra forskellige undersøgelser, at et af de tidspunkter, hvor antallet af spritbilister er størst, er torsdag mellem kl. 14 og 24, altså på en ganske almindelig arbejdsdag. Det er rigtigt, som en politimester har sagt, at når der drikkes på arbejdet, lander problemet på vore lande-